

EBA/GL/2017/15-rev1
(konsoliderad version)

29/04/2026

Riktlinjer

om kunder med inbördes anknytning
enligt artikel 4.1.39 i förordning (EU)
nr 575/2013

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstituten med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 23.04.2018.
4. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2017/15". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
5. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte och tillämpningsområde

6. I dessa riktlinjer specificeras hur institut, såsom de definieras enligt artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013, bör agera när de tillämpar kravet att gruppera två eller flera kunder i en "grupp av kunder med inbördes anknytning", eftersom de utgör en helhet ur risksynpunkt i enlighet med artikel 4.1.39 i nämnda förordning.

Adressater

7. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i) i förordning (EU) nr 1093/2010 och till finansiella institut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Definitioner

8. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU samma innebörd i dessa riktlinjer.

3. Genomförande

Tillämpningsdatum

9. Dessa riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2019.

Upphävande

10. CEBS:s riktlinjer om genomförandet av reviderade regler avseende stora exponeringar av den 11 december 2009 upphävs med verkan från den 1 januari 2019.

4. Grupper av kunder med inbördes anknytning baserat på kontroll

[Punkterna 11–15 i avsnitt 4 har upphävts eftersom dess innehåll nu finns i artikel 1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1728]

5. Alternativt tillvägagångssätt för exponeringar mot nationella regeringar

16. I enlighet med definitionen av ”grupp av kunder med inbördes anknytning” enligt artikel 4.1.39 sista stycket i förordning (EU) nr 575/2013 kan företag bedöma huruvida det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning separat för var och en av de personer som direkt kontrolleras av eller har en direkt anknytning till den nationella regeringen (alternativt tillvägagångssätt).²

17. Enligt samma bestämmelse är det tillåtet att tillämpa det alternativa tillvägagångssättet till viss del genom en separat bedömning av de fysiska eller juridiska personer som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen (se scenario CG 1 i bilagan).

18. I bestämmelsen klargörs att

- a) den nationella regeringen ingår i var och en av de grupper av kunder med inbördes anknytning som identifierats separat för de fysiska eller juridiska personer som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen (se scenario CG 2 i bilagan),
- b) varje grupp av kunder med inbördes anknytning enligt led a omfattar även personer som kontrolleras av eller har anknytning till en person som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen (se scenario CG 3 i bilagan).

19. När de enheter som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen är ekonomiskt beroende av varandra bör de bilda separata grupper av kunder med inbördes anknytning (inte innefattande den nationella regeringen), utöver de grupper av kunder med inbördes anknytning som bildats i enlighet med det alternativa tillvägagångssättet (se scenario CG 4 i bilagan).

20. I överensstämmelse med artikel 4.1.39 sista stycket sista meningen i förordning (EU) nr 575/2013 är detta avsnitt av riktlinjerna även tillämpligt på delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter på vilka artikel 115.2 i nämnda förordning är tillämplig samt fysiska eller juridiska personer som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till dessa delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.

² I enlighet med artikel 400.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 bör tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar, vilka utan ställande av säkerhet skulle åsättas riskvikten 0 procent enligt det standardiserade tillvägagångssättet, undantas från tillämpningen av artikel 395.1 (Gräns för stora exponeringar) i samma förordning.

6. Fastställande av inbördes anknytning baserat på ekonomiskt beroende

[Punkterna 21–30 i avsnitt 6 har upphävts eftersom dess innehåll nu finns i artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1728]

7. Förhållandet mellan inbördes anknytning genom kontroll och inbördes anknytning genom ekonomiskt beroende

[Punkterna 31–33 i avsnitt 7 har upphävts eftersom dess innehåll nu finns i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1728]

8. Kontroll- och förvaltningsförfaranden för identifiering av kunder med inbördes anknytning

34. Institut bör ha djupgående kunskaper om sina kunder och kundernas förbindelser. Institut bör även säkerställa att deras personal förstår och tillämpar dessa riktlinjer.
35. Identifiering av möjliga anknytningar mellan kunder bör utgöra en integrerad del av ett instituts process för att bevilja krediter och för övervakning. Ledningsorganet och den verkställande ledningen bör säkerställa att lämpliga processer för att identifiera anknytningar mellan kunder dokumenteras och genomförs.
36. Institut bör identifiera alla kontrollförhållanden bland sina kunder och dokumentera dem på lämpligt sätt. Institut bör även undersöka, och på lämpligt sätt dokumentera, alla eventuella ekonomiska beroenden bland deras kunder. Institut bör vidta rimliga åtgärder och använda lättillgänglig information för att identifiera dessa anknytningar. Om ett institut till exempel får kännedom om att ett annat institut har ansett att kunder har inbördes anknytning (t.ex. för att det föreligger ett offentligt register) bör det beakta denna information.
37. Institutens insatser vid utredningen av ekonomiskt beroende mellan deras kunder bör stå i proportion till exponeringarnas storlek. Därför bör instituten förstärka sina utredningar genom omfattande efterforskningar av all typ av mjuk information samt information som går utanför institutets kunder i alla situationer där summan av alla exponeringar mot en enskild kund överstiger 5 procent av primärkapitalet.³
38. För att bedöma kraven på indelning i grupper som grundas på en kombination av kontrollförhållanden och ekonomiska beroendeförhållanden bör institut samla in information om alla enheter som ingår i en spridningskedja. Institut kan kanske inte identifiera alla kunder som utgör en helhet ur risksynpunkt om det föreligger en inbördes anknytning som härrör från enheter som inte har en affärsrelation med institutet och därför är okända för institutet (se scenario Mm 1 i bilagan). Om ett institut emellertid får kännedom om en inbördes anknytning genom enheter som inte ingår i dess kundkrets bör det använda denna information vid bedömningen av anknytningar.
39. Kontroll- och förvaltningsförfaranden för att identifiera kunder med inbördes anknytning bör ses över regelbundet så att det säkerställs att de är lämpliga. Institut bör även övervaka förändringar när det gäller inbördes anknytning, åtminstone inom ramen för deras periodiska översyn av lån och vid en planerad väsentlig ökning av ett lån.

³ Tröskeln avser institutets primärkapital i syfte att tillämpa dessa riktlinjer i det enskilda fallet. Tröskeln hänför sig till primärkapital från gruppen av institut i syfte att tillämpa dessa riktlinjer på gruppnivå eller delgruppsnivå.

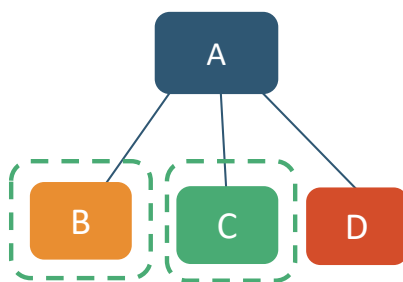
Bilaga: Illustrationer

Scenarierna i denna bilaga illustrerar tillämpningen av riktlinjerna på grupper av kunder med inbördes anknytning som omfattas av definitionen i artikel 4.1.39 i förordning (EU) nr 575/2013 från det rapporterande institutets perspektiv.

Grupper av kunder med inbördes anknytning baserat på kontroll

Scenario C 1: Exceptionellt fall (ingen gemensam risk föreligger trots förekomsten av kontroll)

Det rapporterande institutet har exponeringar mot alla enheter som visas nedan (A, B, C och D). Enhet A har kontroll över enheterna B, C och D. Dotterbolagen B, C och D är specialföretag/specialinstrument (SPE/SPV).

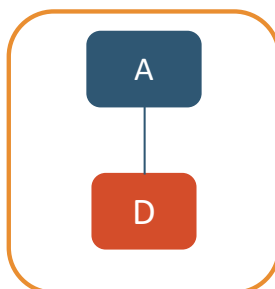
För att bedöma om det inte föreligger någon gemensam risk, trots att det föreligger ett kontrollförhållande, bör det rapporterande institutet åtminstone bedöma samtliga av följande element i förhållande till varje specialföretag/specialinstrument (enheterna B, C och D i detta scenario):

- i) Avsaknaden av ekonomiskt inbördes beroende eller andra faktorer som kan indikera ett betydande positivt samband mellan kreditkvaliteten för moderbolaget A och kreditkvaliteten för specialföretaget/specialinstrumentet (B, C eller D). Bland annat bör en eventuell förlitande på moderbolag A för finansieringskällor och vissa av de kriterier som hindrar återkonsolidering av specialföretaget/specialinstrumentet eller borttagandet av värdepapperiserade tillgångar enligt de tillämpliga redovisningsbestämmelserna bedömas som eventuella tecken på ett väsentligt positivt samband.
- ii) Specialföretagets/specialinstrumentets specifika karaktär, särskilt dess konkursskydd (på grundval av artikel 300.1 i förordning (EU) nr 575/2013) – i den bemärkelsen att det föreligger effektiva arrangemang för att säkerställa att specialföretagets/specialinstrumentets tillgångar inte kommer att vara tillgängliga för moderbolag A:s borgenärer vid dess insolvens – och om de räntebärande värdepapper som

specialföretaget/specialinstrumentet utfärdat normalt sett utgör referenstillgångar som är skulder till tredje man.

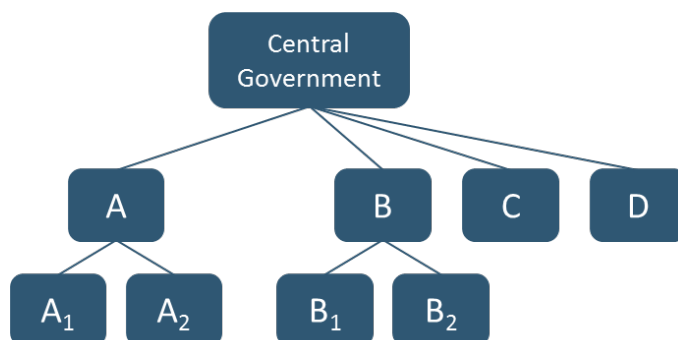
- iii) Den strukturella förstärkningen vid en värdepapperisering och frikopplingen av specialföretagets/specialinstrumentets skyldigheter från moderbolag A:s skyldigheter, såsom bestämmelser i handlingarna som rör transaktioner, som säkerställer kontinuerliga tjänster och en kontinuerlig drift.
- iv) Iakttagandet av bestämmelserna i artikel 248 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra.

Efter att ha beaktat alla dessa element kan det rapporterande institutet dra slutsatsen att, till exempel, dotterbolag B och C inte bör anses utgöra en helhet ur risksynpunkt tillsammans med moderbolag A. Mot denna bakgrund behöver det rapporterande institutet ta hänsyn till en grupp av kunder med inbördes anknytning som endast utgörs av kunderna A och D. Institutet bör dokumentera dessa bedömningar och slutsatser på ett begripligt sätt.

Alternativt tillvägagångssätt för exponeringar mot nationella regeringar

För att illustrera de möjliga scenarierna används följande allmänna scenario: Den nationella regeringen har direkt kontroll över fyra juridiska personer (A, B, C och D). Enheterna A och B har själva direkt kontroll över två dotterbolag vardera (A₁/A₂, B₁/B₂). Det rapporterande institutet har exponeringar mot den nationella regeringen och alla de enheter som visas.

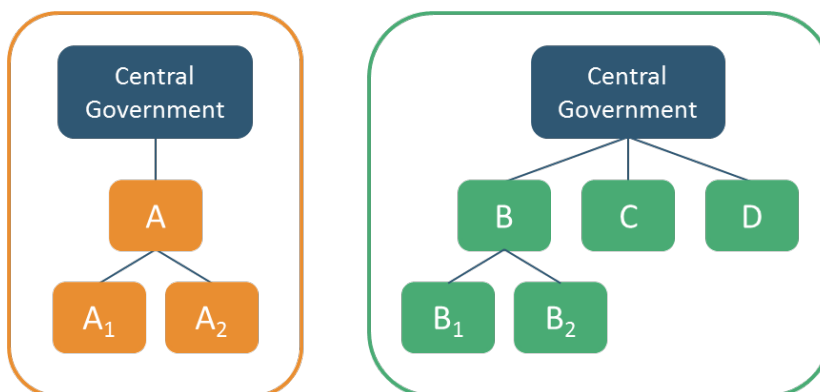

Central Government

Den nationella regeringen

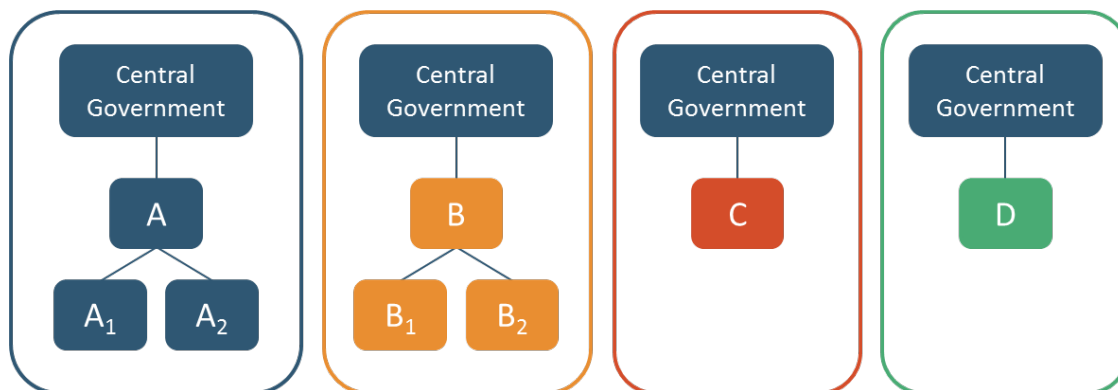
Scenario CG 1: Alternativt tillvägagångssätt – delvis användning

Det rapporterande institutet kan endast avskilja en grupp (den nationella regeringen/A/samtliga enheter som kontrolleras eller är beroende av A) och fortsätta det allmänna förfarandet för resten (den nationella regeringen/B, C och D/samtliga enheter som kontrolleras eller är beroende av B):

Central Government

Den nationella regeringen

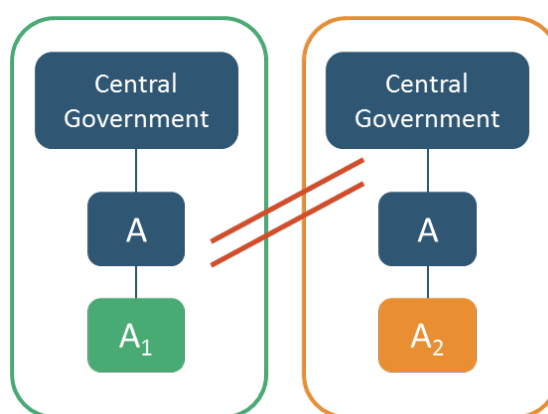
Scenario CG 2: Alternativt tillvägagångssätt – används för alla direkt beroende enheter

Central Government

Den nationella regeringen

Scenario CG 3: Alternativt tillvägagångssätt – tillämpligt på första/andra nivån, inte under detta

I scenarierna CG1 och CG2 utgör enheterna A, B, C och D den andra nivån, dvs. den nivå som är direkt under den nationella regeringen (första nivån). I detta fall är det möjligt med en avskiljning från den sammantagna gruppen av kunder med inbördes anknytning. Enheterna A₁, A₂, B₁ och B₂ har emellertid endast en indirekt anknytning till den nationella regeringen. En avskiljning på deras nivå är inte möjlig (t.ex. behöver både A₁ och A₂ inkluderas i gruppen "den nationella regeringen/A"):

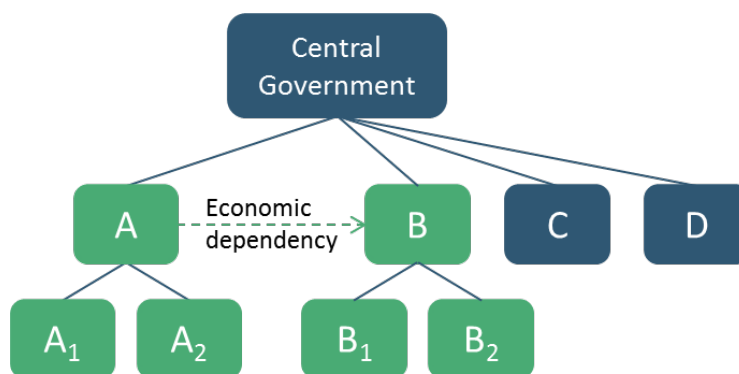

Central Government

Den nationella regeringen

Scenario CG 4: Horisontell inbördes anknnytning på den andra nivån

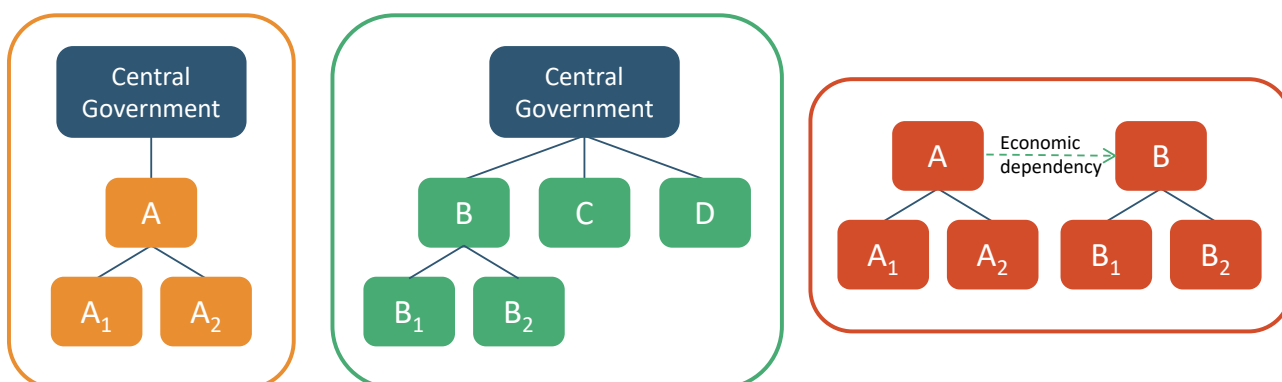
I en variant av det allmänna scenariot ovan är enheterna A och B ekonomiskt beroende (betalningssvårigheter för B skulle sprida sig till A):

Central Government
Economic dependency

Den nationella regeringen
Ekonomiskt beroende

Om det antas att det rapporterande institutet endast använder det alternativa tillvägagångssättet till viss del, såsom beskrivs i scenario CG 1 ovan, bör följande grupper av kunder med inbördes anknnytning beaktas:

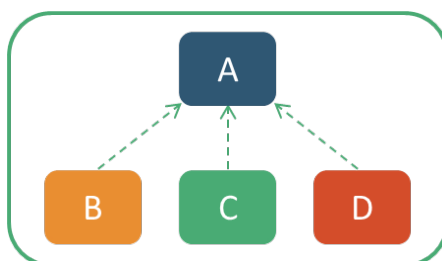
Central Government
Economic dependency

Den nationella regeringen
Ekonomiskt beroende

Fastställande av inbördes anknytning på grundval av ekonomiskt beroende

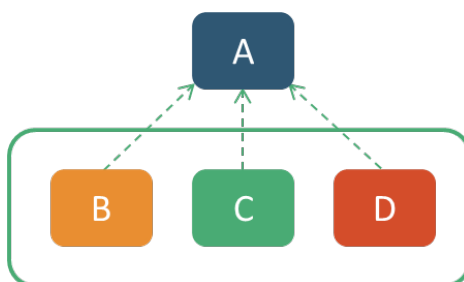
Scenario E1: Huvudscenario

Det rapporterande institutet har exponeringar mot alla enheter som visas nedan (A, B, C och D). B, C och D är beroende av A i ekonomiskt hänseende. Således utgör A den underliggande riskfaktorn för institutet i samtliga fall. Institutet bör bilda en överskådlig grupp av kunder med inbördes anknytning och inte tre individuella. Det saknar betydelse att B, C och D inte är beroende av varandra.

Scenario E 2: Variant av huvudscenariot (ingen direkt exponering mot riskkällan)

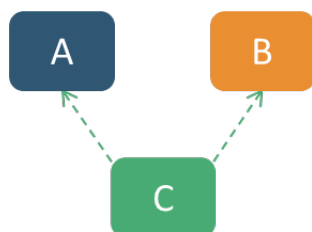
Det föreligger ett krav på att bilda en grupp även om det rapporterande institutet inte har någon direkt exponering mot A men känner till att varje kund (B, C och D) är ekonomiskt beroende av A. Om eventuella betalningssvårigheter för A kan spridas till B, C och D kommer de alla att uppleva betalningssvårigheter om A får ekonomiska problem. De bör därför behandlas som en helhet ur risksynpunkt.

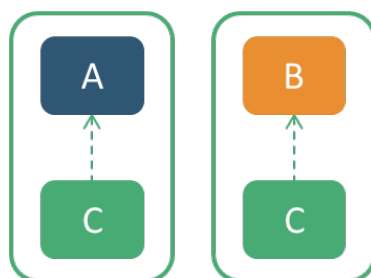
I likhet med i scenario E 1 saknar det betydelse att det inte föreligger något beroende mellan B, C och D. Grupperingskravet orsakas av A, fastän A själv inte är en direkt kund och således inte är del av gruppen av kunder med inbördes anknytning.

Scenario E 3: Överlappande grupper av kunder med inbördes anknytning

Om en enhet är ekonomiskt beroende av två (eller flera) andra enheter (observera att betalningssvårigheter från en av de andra enheterna (A eller B) kan vara tillräckliga för att C bör hamna i svårigheter),

bör den inkluderas i grupperna av kunder med inbördes anknytning från båda (samtliga dessa) enheter:

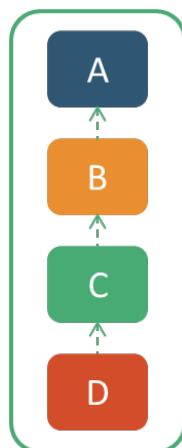
Argumentet att exponering mot C kommer att räknas dubbelt är inte giltigt eftersom exponeringen mot C betraktas som en gemensam risk i två separata grupper.

Gränsen för stora exponeringar är tillämplig separat (dvs. gränsen är tillämplig en gång på exponeringar mot grupp A/C och en gång på exponeringar mot grupp B/C).

Eftersom det inte föreligger något beroende mellan A och B krävs det inte att det bildas någon övergripande grupp (A + B + C).

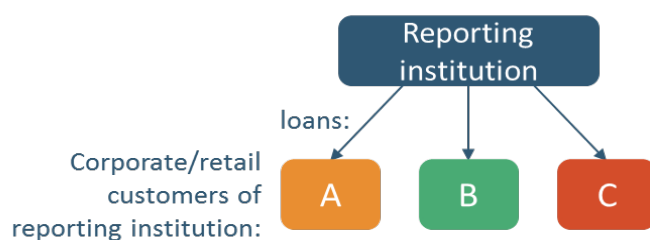
Scenario E 4: Beroendekedja

Om det föreligger en beroendekedja bör alla enheter som är ekonomiskt beroende (även om beroendet enbart är ensidigt) behandlas som en helhet ur risksynpunkt. Det skulle inte vara lämpligt att bilda tre individuella grupper (A + B, B + C, C + D).

Scenario E 5: Det rapporterande institutet som finansieringskälla (inget krav på gruppering)

I följande scenario utgör det rapporterande institutet den enda tillhandahållaren av finansiering till tre kunder. Det är inte fråga om en extern finansieringskälla som förbinder de tre kunderna, och det är en finansieringskälla som normalt sett kan ersättas.

Reporting institution
Loans

Corporate / retail customers of reporting institution

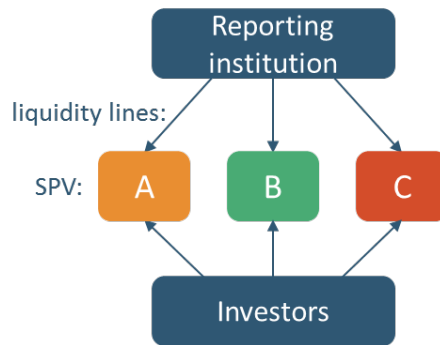
Rapporterande institut
Lån

Det rapporterande institutets
företagskunder/privatkunder

institutets

Scenario E 6: Det rapporterande institutet som finansieringskälla (krav på gruppering)

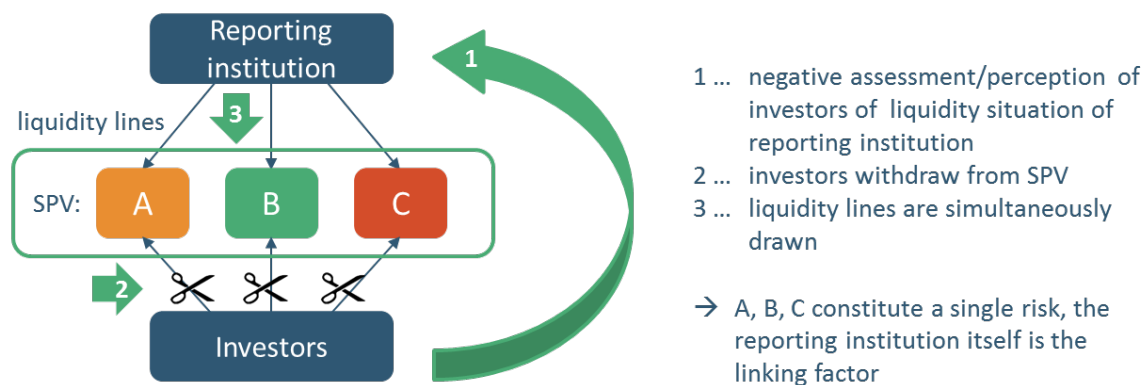
I följande scenario tillhandahåller det rapporterande institutet likviditet till tre specialinstrument eller conduiter (liknande strukturer):

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Rapporterande institut
Kreditförstärkning
SPV
Investerare

I en sådan situation kan det rapporterande institutet självt utgöra riskkällan (den underliggande riskfaktorn), såsom uppmärksammas i skäl 54 i förordning (EU) nr 575/2013:⁴

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Negative assessment / perception of investors of liquidity situation of reporting institution

Rapporterande institut
Kreditförstärkning
SPV
Investerare

Negativ bedömning/investerarnas uppfattning om det rapporterande institutets likviditetssituation

⁴ I skäl 54 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs följande: "När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytning och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av institutet självt, dess finansiella grupp eller parter med inbördes anknytningar."

Investors withdraw from SPV

Investerare drar sig tillbaka från specialinstrumentet

A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

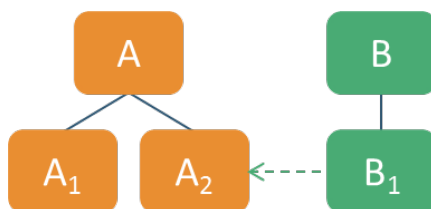
A, B, C utgör en helhet ur risksynpunkt, det rapporterande institutet utgör den sammankopplande faktorn

I scenariot ovan gör det inte någon skillnad huruvida kreditförstärkningen går direkt till specialinstrumentet eller till underliggande tillgångar inom specialinstrumentet. Det avgörande kriteriet är att kreditförstärkningen sannolikt kommer att användas samtidigt. Diversifiering och tillgångarnas kvalitet beaktas inte heller i detta scenario, liksom förlitande på investerare inom samma sektor (t.ex. investerare på ABCP-marknaden), eftersom den gemensamma risken uppkommer genom användning av liknande strukturer och förlitande på åtaganden från en enda källa (dvs. det rapporterande institutet i egenskap av originator eller medverkande institut till specialinstrumenten).

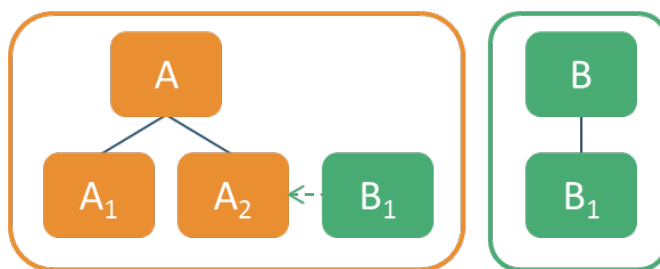
Förhållandet mellan inbördes anknytning genom kontroll och inbördes anknytning genom ekonomiskt beroende

Scenario C/E 1: Kombinerad förekomst av kontroll och ekonomiskt beroende (ensidigt beroende)

I följande scenario har det rapporterande institutet exponeringar mot samtliga enheter som visas i diagrammet nedan. A kontrollerar A₁ och A₂, B kontrollerar B₁. Vidare är B₁ ekonomiskt beroende av A₂ (ensidigt beroende):

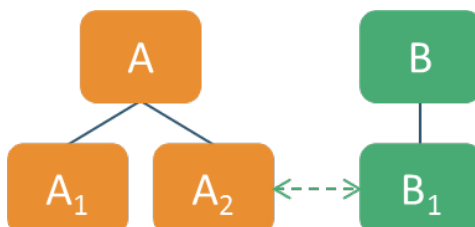
Krav på gruppering: I detta scenario bör det rapporterande institutet dra slutsatsen att B₁ under alla omständigheter bör inkluderas i A:s grupp av kunder med inbördes anknytning (gruppen utgörs således av A, A₁, A₂ och B₁) samt i B:s grupp (gruppen utgörs således av B och B₁):

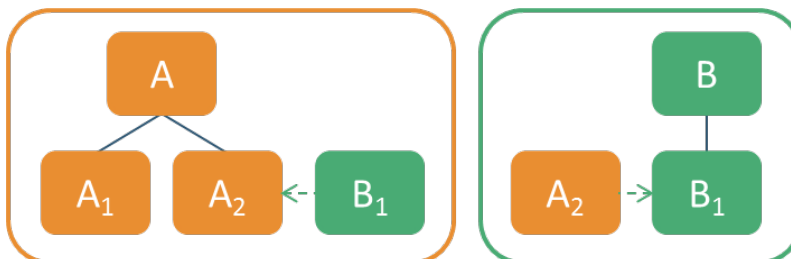
Om A får ekonomiska problem får även A_2 och i slutänden även B_1 ekonomiska svårigheter på grund av deras juridiska (A_2) respektive ekonomiska (B_1) beroende. För att fånga upp den risk som härstammar från A är det inte tillräckligt att bilda tre olika grupper ($A + A_1 + A_2$, $A_2 + B_1$, $B + B_1$) eftersom B_1 skulle avskiljas från grupp A:s gemensamma risk trots att bolaget är beroende av A_2 och således av A själv.

Scenario C/E 2: Kombinerad förekomst av kontroll och ekonomiskt beroende (ömsesidigt beroende)

I detta scenario är det ekonomiska beroendet hos A_2 och B_1 inte enbart ensidigt utan ömsesidigt:

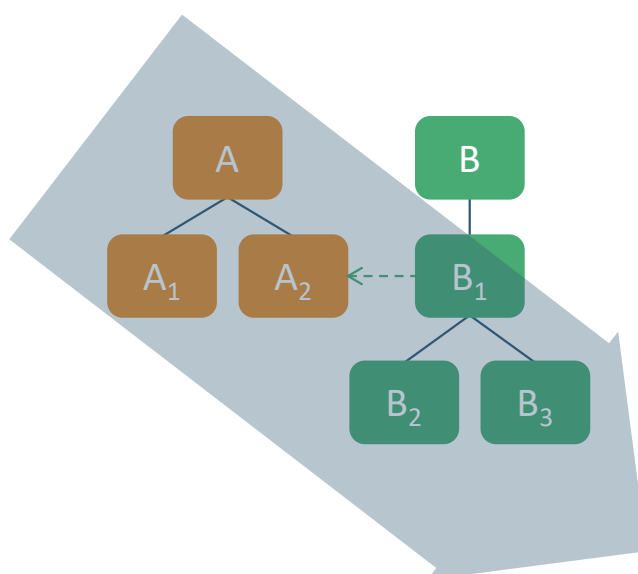

Krav på gruppering: A_2 bör även inkluderas i grupp B, och B_1 bör även inkluderas i grupp A:

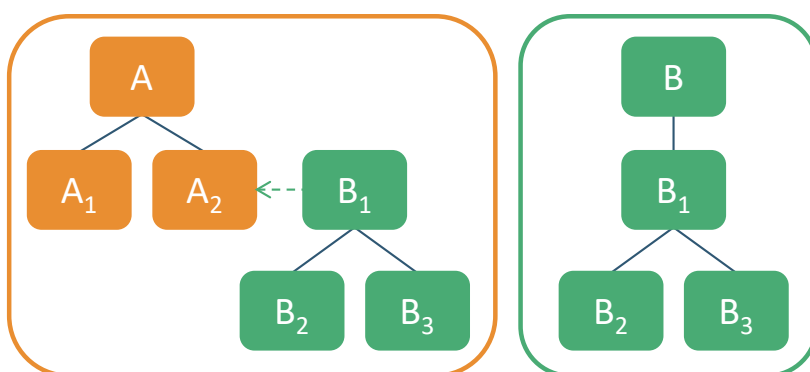

Scenario C/E 3: Spridning till efterföljande led

I en variant av scenario C/E 1 ovan kontrollerar B_1 även två enheter (B_2 och B_3). I denna situation kommer A:s ekonomiska svårigheter att sprida sig via A_2 och B_1 till B_1 :s båda dotterbolag (spridning till efterföljande led).

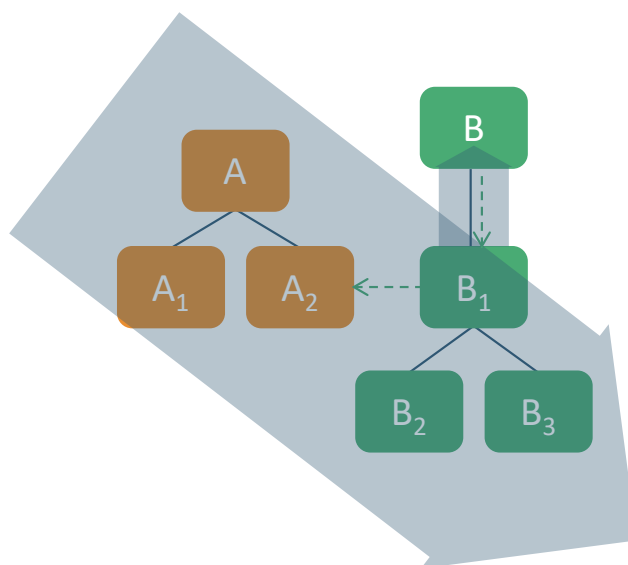

Krav på gruppering:

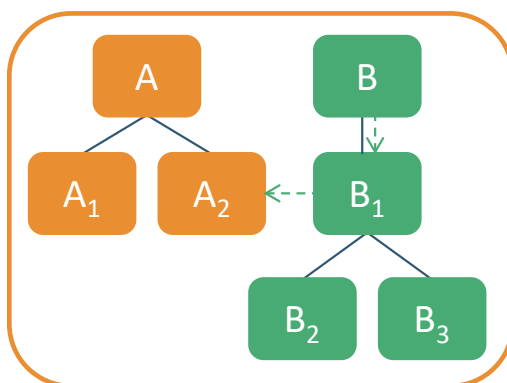

Scenario C/E 4: Spridning till föregående led

Kontrollförhållandet mellan B och B₁ leder inte automatiskt till att B bör inkluderas i gruppen som består av A:s kunder med inbördes anknnytning eftersom A:s ekonomiska problem inte sannolikt leder till ekonomiska problem för B. Den kontrollerande enheten B behöver emellertid inkluderas i A:s grupp om B₁ utgör en sådan viktig del av grupp B att B är ekonomiskt beroende av B₁. I denna situation kommer A:s ekonomiska problem att spridas inte enbart nedåt utan även uppåt till B och orsaka betalningssvårigheter för B (dvs. alla enheter utgör nu en helhet ur risksynpunkt).

Krav på gruppering:

Kontroll- och förvaltningsförfaranden för identifiering av kunder med inbördes anknytning

Scenario Mm 1: Begränsningar med avseende på identifieringen av spridningskedjan

I en vidareutveckling av scenariot ovan (C/E 4) har det rapporterade institutet endast exponeringar mot enhet A och enhet B₃. I en sådan situation är det allmänt erkänt att det kanske inte är möjligt för det rapporterade institutet att få kännedom om spridningskedjan, och gruppen av kunder med inbördes anknytning kanske inte bildas på ett korrekt sätt.

